

Efter saaledes at have fundet det saameget ondtvistede Punkt, nemlig Grændsen, og fundet den givne i selve vore Skattelove, ikke vilkaarligt givne, men saaledes, som det har viist sig ved selve Skattelovene, skal jeg nu gaae over til det Andet, som har sat saamange ærede Medlemmer i stærk Bevægelse, og det er den progressive Beskatning, eller, da vi nu have fundet en fast Størrelse, som skal være den højeste, den aftagende Beskatning. I det forelagte Lovudkast's § 4 finde vi nu en saadan aftagende Scala for Embedsmændene; denne Scala er behandlet med en særdeles Kjærlighed af Rigsdagen, vi have afbildet den som en geometrisk Linie, vi have sagt: det er ingen smuk Linie, der kommer frem paa den Maade, der er Spring og Bugter i den, og vi have derfor omdannet den saaledes, at den blev en lige Linie, der gik eensformigt og efter Mathematikens Regler (Nei!) — jo, saa nogenlunde dog. Det er nu derfor ingenlunde Tilfældet, at man har betragtet denne aftagende Scala som noget Ondt, der engang er kommet ind, og som man ikke igjen kan blive af med, thi jeg vil gjøre opmærksom paa, at idet man har ladet den blive staaende, har man netop anvendt en særdeles Kjærlighed og Omhu paa den. Denne Scala giver jo ikke Finantserne saa store Indtægter — det Hele, som denne Post indbringer, er jo kun henved 300,000 Rbd., — at man for den Sags Skyld og paa Grund af de truende Forhold, dersom man ikke ellers billigede de Principer, der ligge til Grund for Scalaen, skulde have vedtaget det, som Finantsministeren jo ogsaa iaar er kommen med, og som nu findes at være saa forfærdeligt og faretruende. Det foreskommer mig nu, at, naar vi beholde den i § 4 for Embedsmændenes Beskatning opstillede Scala, og vi derimod sætte et eensformigt Beløb i Indkomstskatteloven, saa indvillige vi os i nogle besynderlige Modsigelser. En Embedsmand, som har 800 Rbd. i aarlig Indtægt, svarer ifølge Krigsskatteloven, altsaa paa Grund af Fædrelandets truende Forhold, 1 pCt., eller 8 Rbd.; maa nu ikke denne Embedsmand blive

forundret, naar man kommer hen til ham og siger: ja, nu skal Du ikke behandles efter Krigsskatteloven, nu skal Du behandles som et Fredens Barn og saaledes, som vi ønske at gjøre det gjældende, naar Freden indtræder, og han saa kommer til at betale 16 Rbd., altsaa af de samme Indtægter accurat det Dobbelte efter en Skat, beregnet paa Fredstid, af hvad han vilde være kommen til at betale efter en Skat, beregnet paa Krigstid. Jeg troer, man vil indrømme, at dette er modsigende; men hvorledes kan man nu finde det at være truende og at være Noget, som virkelig kan være Gjenstand, jeg vil ikke sige for Drøftelse og Overveielse, thi det vil jeg indrømme, at det kan være, men for store Lidenskaber, naar vi nu spørge: Naar I med Hensyn til Embedsmændene vise en saadan Omhed, at I, uagtet Fædrelandets Forhold ere saa truende, dog kun lade dem, der have 800 Rbd. i Indtægt, svare 1 pCt., og saa lade Skatten gaae dybere og dybere ned, saa at de, der kun have 200 Rbd., kun svare lidt over $\frac{1}{2}$ pCt., hvorfor ville I saa ikke ogsaa vise den samme Omhed for Gders skatteyndende Borgere, der have aldeles de samme Indtægter. Hvorfor ville I ikke gjøre de samme Principer gjældende for Embedsmændene og for de andre skatteyndende Borgere? Jeg skal være meget villig til at understøtte mange Forandringer i denne Scala, thi det er ikke netop denne Scala, hvorpaa jeg lægger Vægt; man kan lade den synke i det højeste Beløb til 6 pCt., man kan lade den blive staaende t. Ex. ved 4800 Rbd., man kan for mig gjøre, hvilke Forandringer i den, som man vil, jeg forlanger kun, at man skal vise den samme Omhu for og tage det samme Hensyn til de andre skatteyndende Borgere, som man under Fædrelandets truende Forhold har gjort med Hensyn til Embedsmændene, som jo have havt ligesaa store Indtægter (Hør!). Jeg troer ikke, at det er nogen Modsigelse, eller at man ved at understøtte det kommer til at staae i Histories som saa uhyre afvigende fra hele den store Række af Statsmænd.